

יד א מיי פ"ב מה'ל סוטה הלכה ה:
ב מ מיי פ"ח מה'ל גיטות הלכה ו
טו ט"ע א"ה"ט סימן קסו
סעיף ט:

תורה אור השלם

- ↑ ראת בני שטית תחת אישך וכי נטמאת ויהן איש בך את שכתבו מב'לעדי אישך;

ממדברר הכ

תוספות שאג"ן

קידוש מעוברת חבון ולא נשאה והורה דיכול הוא להפרישה בלא גט משום דחמיר עליה דאיבא תרי איסורי תר"ד מעוברת חבון ועוד דכלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה ה"י כיון דאיבא תרי איסורי חמיר עליה ויכול להפרישה בלא גט אבל גם מההיא דאמר בפ' החולין קידוש תוך ג' הידועים וברח פליגי בה רב אחא ורפס' חד אמר שמתו משמתו' ליה וחד אמר ערוק מסתה משמע

דוקא משום דברח הא אם לא ברח תירויהו מדוי אמשתי' ליה ואבא' והא אמרין הכא דיכול להפרישה בלא גט. ור"ל דשנייה התם משום ושמה יבוא הדבר לידי קלקלא כדפי' ביבמו' גזירה שמה יקח אוחותו מאביב יובא אשת אביו ממנו ויפוציא את אביו לשוק ורפסור את יבמותו לשוק אבל אשך דליבא לתיוב' שאריי' שנשאה לאחר ג' חדשים להכי אמרי' דיכול להפריש בלא גט. ואחוליית פיה דוכריתת שמתו אמה נכרת שלא היו לה סימני אשה אל דרין ולא עשירת וקולת' נכה: ושאינה ראויה לילד פ"ה כגון ששתת כוס עיקרין. ור"ח פ"י גזירתא למינח בת מ' שנה ושבו אינה יולדת לעולם כדאימא גנב"ד ב"ק סי'ט) לא שתרות לפי אסורו לקיימה למי שאין לו בנים לפי פיה נצטרף ישראל על פהיה ורובי ל"ה ואשת סרס שותה פ"ה ומשייה בשוסתרה לאחר שנשרי' דאי מקודם שנשאה אי"כ קדמה שכיתב בויעל לבעל וקנא בכ"י שקומה שכיתב בעל לבעול ובגמ' פרי' פשיטא שדותו: על ידי כל התירות מקנין אם קינא לה מאביה ומאחיה ומאחר מכל העריות ונסתרה היו קינויו קינוי: ואלו שב"ד מקנין להם אם רואין אותם שמתנהגות כפריצות ולא להשקותן אמרו דהם לא ישקוה והביא רש"י את אשתו כתוב ובעלה נמי לכשיצא לא ישקנה בכינוי זה דבעי' וקינא את אשתו הביא ור"י וסי' לית ליה וקינא את אשתו הביא: גמ' דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם לרבות ארוסה ושומרת יבם לקינוי ויש פסחים יבם אשתו ורובי א"כ קינא דלדורשן אחרני' דרשי' ליה לקמן אלא ריבויא הוא מואמרת והי"נ אמרי' לקמן בפ"י ואמרת ריבויא קנה ל"ה: למר אלימא ליה שומרת יבם דלא שחבתא מסירה לחופה דנקנית

כד:

ד"ת מיהו היכא דמזי למידרשיה להעמיד קבלתם או סברתם דרשינן ליה ובהא פליגי מנן דאית ליה דלמר דברה ומאן דלית ליה דברה מאן דאית ליה דברה אין לו כח להזייל יתור הלשון ממשמעות ואס אינו ענין לגופו אלא כיון דמזינזו למימר דברה תורה אמר ד"ת ולא נזיילאנו ממשמעותו ללאו קרא ימירא

הוה להכי פריך בפ' השואל (ב"מ

דף כד): הניחא למ"ד לא ד"ת אס כן

יגנז קרא ימירא הוא ואס אינו ענין לגניבה נטהו ענין לאצידיה דיגנז גניבה משמע ולא אצידיה אלא למ"ד דברה תורה ח"כ לאו קרא ימירא הוא מאי איכא למימר וצפרק השוחט והמעלה (נחמס דף ק: ס:) אע"ג דלמרינן מדא"ר יוסי האי איש איש דברה מורה ההוא איש איש נמי דברה תורה הוה מזי למידרשיה ספיר חדא לדברה תורה ואפ"ר לרביא דאיש איש משמע ספיר כל ריבויי כרבי יונתן דהכא דריש האי איש איש דכי מטטה לרביא ואיש איש כי יקלנ לדברה תורה הוה ט) רבי יוסי מזי למידרשיה איש איש דשחטי חון לרבות שוחט אלא משום דכתיב איש איש דשחטי חון ואיש איש דמעלה בחון צמד עניינא מהדר למדרשיה (דף ג.) תריך לפרושי הכי דמרבינן

מנויר להזיר לעשות כינויי נזירות כניזרות וידות נדרים כנדרים ומקיש נדרים לנזירות דכתיב לגדור נדר נזיר להזיר וקא דייק מ"ש גבי נזירות דכתיב נזיר להזיר נדרים נמי לגדור נדר היקשא למה לי אי כחז נדר לגדור דכתיב נזיר להזיר דקאמרת ולא תריך היקשא השתא דכתיב לגדור נדר ד"ת ופי' כיון דלא סינה קרא צדיבזיות א"כ דברה כלשון בני אדם ולאו קרא ימירא הוא למדרש מיניה לרבות כינוין וידות משמעות דקרא לה נפקא אלא מריבוי דקרא ובלא קרא ימירא לא מסתבר לרביזיניהו ולמימר דליחייב קונס וקונס כמו שיאמר קרבן וכן אס יאמר הריני או אהא כמו שיאמר הריני נזיר הלכך תריך קרא ימירא ולא דמי לכינוי השס דמרבינן איש איש אפילו למ"ד ד"ת דאותן כינויין אשכחן דכתיבי דקרא כמו אל צבאות אהיה שדי כל הני דקתיב בצצועות (דף לה.) ועוד דכינזו כתיב זההוא קרא דמזבך השס איש איש כי יקלנ אלהיו (ויקרא כד) והיינו דלמרי" התס צריש נדרים הניחא למ"ד ד"ת דלצידיה לא תריך למידרשיה וכו') והכי אמר בפ' ד' מנוסרי כפרה (כתימות דף יא.) דלמנ ליה ר"א צ"ע לרבי ישמעאל צעלמא כוותך סצירא לי' דדברה תורה והכא שאני מכדי כתיב ליה קרא כי לא חופשה והפדה לא נפדתה למא לי ש"מ לחאינה שפחה וחאינה צת חורין אלמא אפילו למאן דאית ליה ד"ת דרשינן ליה משום עניינא דקרא הואיל וינתן לידרש ה"ה דרשינן ליה נמי להעמיד קבלתן או סברתן היכא דלא עקר ליה ממשמעותיה כגון יגנז דכתיב צהדיא גניבה ודרשינן מיניה אצידיה משום כפל הלשון הלכך כל הני דפרק אלו מליאות (ב"מ דף ק.) דהשז תשיבס שלח תשלח הכח מוכיח עזוב מעוז הקיס תקיס מות וימת השז תשיב חבל תחבול פתח תפתח נתון מתן כולי צעלמא מודו צבו דדרשא דידהו לא עקר להו ממשמעותיה והא דלמרינן הניחא למ"ד לא אמרי' ד"ת היינו ר"ע דלא אשכחיניה דקאמר ד"ת דריש בפ' ד' מנוסרי כפרה (כתימות דף יא.) והפדה לא נפדתה לפדויה ואינה פדויה וצפרק הערל (יצמות דף ט.) צשמעתמא קמייתא דלר' אלעזר איש איש ד"ת ודריש ליה רבי עקיבא לרבות הערל וכן צריש חלק (סנהדרין דף ט.) וצפ' ד' מימות (שס דף סד:) הכרת תכרת דלר' עקיבא הכרת עבוה"ו תכרת לעוה"צ והכי משמע נמי סוגיין בפ' אין עומדין (נכרות דף לא.)^א אס רחא תראה דלרבי ישמעאל דלמר ד"ת ולרבי עקיבא אס רחא מוטז ואס לאו תראה אצל ר' ישמעאל אומר צכל דוכתי ד"ת כגון הני דפליגי אדר"ע וצפ' ד' מנוסרי כפרה (כתימות דף יא.) נמי וכן ר' אלעזר צ"ע צפרק קמא דקידושין (דף ק:) וצפרק אלו מליאות (ב"מ דף לא:) גבי הענק תעניק לצד מההיא דכתימות דכמפרש התס טעמא ולר' אלעזר צר' יוסי צריש חלק (סנהדרין דף ט.) והא דלמר צ' אלו הן הגולין (מכות דף יב.) צקרא אס יאל יאל לא כמ"ד ד"ת הא כמ"ד לא דברה מ"ד התס דברה מסצבא קאמר לה דכמפרש אציי התס מסצבארז כמנא דלמר דברה וכו': י ורבי יונתן האי איש איש מאי עביד צ"ה וכו'. תימה האי ריבוי לרבי יאשיה מגליה והיקשא דאיש לאשה לר' יונתן מנא ליה ובי אית לן למימר דפליגי צהא נמי דר' יאשיה לית ליה דאשת חרש שותה ור' יונתן לית ליה דסומא אינה שותה: דה**אמ**ר רב קנה אב"ב. הני לישיני דפליגי צבצא על יצממו (יצמות דף נח.) צשומרת יבם שנפלה מן הגשואין או מן האירוסין לא שייכא דוקא אלא לענין תרומה משום דכבר אכלה אצל לענין להשקותה ולירשה ולטמא לה לא:^א **בַּפְּרִים** גרס אי הכי לימא רב דלמר כרבי יאשיה ולא ח"ש אי הכי וצפרש"י לא גרס והוא לא שצב הגירסא אלא בצקתס פ' לימא רב דלמר וכו' ושמא בצפרו לא היה כתוב אי הכי: **בשמואל** **דאמר** **לא קנה אל"א אדרברים בוי'.** תימה כיון דקנה מיהת לדברים הארומים צפרשה לפוטרה צגט דכיון צצא עליה הרי היא אלשתו ולאותן דברים א"כ מ"ט דרבי יונתן דלילמא ליה ארומס משומרת יבם אי משום דלרוסא קידושין צדייה שומרת יבם נמי ציאה דידיה היא ונתנקה על ידי וכו' צדקסה לרב דלמר אנה דלמינא אפילו לרבי יונתן ותו מאי דוחקיה למימר כשמואל והא מסיק דלפילו רב הוה אחי מלתייהו אצידיה ולענין השקאה קפיד רחמנא דצענין ציאה לשם אישות וציצמות צפרק הצא על יצמתו (דף נח.) מוקי לה נמי הא דמתן ט) [אמן שלא שטיחי ארוסה ונשואה] שומרת יבם וכתוסה כגון דצא עליה יבם צצית אחי וכו' כי הכא ומקשה מידי הוא טעמא אלא לרב האמר רב קנה לכל ולא מתרן גבי השקאה גזירת הכתוב דצענין ציאה לשם אישות: **אמר** **לך אנה דאמרי אפי' ארבי יונתן.** נראה דהכי פירושו לא מיצטעיל לרבי יאשיה דמרצה שומרת יבם דלמינא כוותיה והאי דליצטרין לרביי משום דכתיב הכא תחת אישך דמשמע צצא עליה לשם אישות וכו' לא צריכא למימר דקרא אסמכתא צעלמא הוא כמו שפירש

רש"י ואף מה שפירש לשמואל היא דליצטרין רבי יונתן למעוטי שומרת יבם אסמכתא צעלמא הוא תימה נהי דלאו אשתו היא אי לא מעטיה קרא מהיכא תימי דצענין אשתו טפי לענין השקאה מלענין קינוי אי משום דכתיב והציא האיגס את אשתו (אלה) ה"נ גבי קינוי כתיב וקינא את אשתו ויגשלימי ארוסה לא שותה וישקנה גזירת הכתוב הוא והציא האיגס את אשתו ולא יקנא לה המורה אמרה וקינא את אשתו וקינא את אשתו אפי' מקצת אשתו ר' יודן צעי כמנה דתימר תמן וקינא את אשתו וקינא את אשתו אפילו מקצת אשתו דכוותה תחת אישך תחת אשתך אפי' מקצת אישך היך עצידיה קינא לה ועודה ארוסה וכנסה על קינויו קינא לה עודה שומרת יבם וכנסה ונסתרה משקה אותה על קינויו קינא לה עודה ארוסה וכנסה ונסתרה וידע צה תלף צכמוצתה ואס לאו תלף צכמוצתה ט) (קינא לה ועודה שומרת יבם וכנסה ונסתרה וידע צה תלף צכמוצתה ואס לאו תלף צכמוצתה) לא קינא לה צעלה ומה ונפלה לפני היבם וכנסה לא ולא הספיק לכונסה עד שמת ונפלה לפני אחיו אינו משקה אותה פלא נפלה לו אלא מחמת אחיו הראשון אצל אס קינא לה היבם וכנסה ומת ונפלה לפני היבם וכנסה ונסתרה משקה אותה על קינויו: ט) **שאנני** התם דצ"ת צ"ה **אימתא דבע"א.** וא"ת הני דצעי למפשט מארוסה ושומרת יבם לית להו נמי אימתא דצעלה דהא צעליהו לאו גציייהו נינהו י"ל אפ"ה אית ליה אימתא פן ירגישו צעליהן צפריצותן: **שמע**

ארוסה פרק רביעי סוטה

שמעום. לקוי צמתהון לצ: **האי חסם אישה.** צתראה האמור צכוק הפרשה זאת תורת הקנאות וגו' ט) : **להקיש אשה לאיש.** צרייתא היא צשילחי פרכין והתס מפרש למאי הלכתא: **הני קראי.** דמעטוי ארוסה: **מצלעדי אישך.** משמע צצעלה נתן צה את סצכתו קודם

לסתירה זו: **משכתס לה.** דליצטרין למעוטי ארוסה מקרא אחרילא ולא ממעטא ט) מהתס: **כגון צצא עליה ארוס צצית אציה.** צנות: **צצית חמייה.** לאחר שמת אחיו: **שומרת יבם קרים לה.** דקאמרת דלא תשתה א אשתו מעלייתא היא צציתא זנות: **דהא אמר רב.** ציצמות קנה לכל דמתן ט) הצא על יצמתו צין צשוגג רב צמויד דהיינו צנות קנה ואמר רב קנה דקמי מתני' קנה לכל אס כהן הוא מאלילה צתרומה וירשה ומייטמא לה ועסקה לפוטרה צגט צלא מליליה: **כשמואל.** הא דלמא קרא למעוטי כשמואל דלמר לא קנה אלא לדברים האמורים צפרשת יצמה לקוס על סס אחיו צנחלתו ולפוטרה צגט דהא דקי לה יבם צציתא כל דכו מיימה יבא עליה ט) נפקא לן דלא כתיב יצמה יקחנה לו לאשה אלא יבא עליה ולקחה לו לאשה ואשמעינן ציאתהו עליה הן הן ליקומי האישות שלו הלכך למדי דלייתמר צבך פרשתא רביניהו קרא יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה

פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה

פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה

פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

יגשוואין הללו אצל למדי אחרילא לאו יגשוואין ניניהו ומה אמור צפרשה פטור חלילה ע"י יבוס ויקוס על סס אחיו שירש את נכסי אחיו ואין אחיו חולקין עמו: **לימא רב.** דלמר קנה לכל כרבי יאשיה דלמר שומרת יבם שותה ואוקימנא צצא עליה: **אנה דאמרי אפילו כרבי יונתן בוי.** וכל שכן כרבי יאשיה. והא דליצטרין לרבי יאשיה לרביי מאיש איש לאו דוקא אלא אסמכתא צעלמא ועיקר קרא לאשת חרש וטוטה:

מסורת הש"ס

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,

(א) (למ[ח,כ,ט], 3) יצמות נח,